

РЕШЕНИЕ

№ 2270

гр. София, 07.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в публично заседание на 24.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **12064** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203, ал. 1 от АПК, вр. чл. 1, ал. 2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Образувано е по искова молба от [фирма] срещу Агенция „Митници“. Претендира се обезщетение за вреди в размер на 2100 лв., представляващо заплатено от лицето възнаграждение за адвокат в размер на 2100 лв., заедно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба (11 декември 2020 г.) до окончателното изплащане на дължимото обезщетение, за осъществена правна защита във връзка с обжалването на наказателно постановление № 17 от 11.09.2015 г., издадено от директора на дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ с което на [фирма] е била наложена имуществена санкция в размер на 7500 лв. за нарушение по чл. 117, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове, като наказателното постановление е било отменен с влязло в сила съдебно решение № 4421 от 09.06.2016 г. на Софийския районен съд, наказателно отделение, 99 състав, постановено по нахд № 17679/2015 г., оставено в сила с решение № 6668/01.11.2016 г., постановено по адм.д. № 7529/2016 г. на Административен съд София град. Претендират се и направените по делото разноски.

Ответникът – Агенция „Митници“ изразява становище за неоснователност на иска.

Прокуратурата дава заключение за основателност на иска.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото, приема за установени следните обстоятелства по делото:

С наказателно постановление № 17 от 11.09.2015 г., издадено от директора на

дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ на [фирма] е била наложена имуществена санкция в размер на 7500 лв. за нарушение по чл. 117, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове, като наказателното постановление е било отменен с влязло в сила съдебно решение № 4421 от 09.06.2016 г. на Софийския районен съд, наказателно отделение, 99 състав, постановено по нахд № 17679/2015 г., оставено в сила с решение № 6668/01.11.2016 г., постановено по адм.д. № 7529/2016 г. на Административен съд София град. От приложеното и прието в това производство като доказателство по спора нахд № 17679/2015 г., Софийски районен съд, 99 състав, се установява, че по същото е приложено пълномощно, с което [фирма] упълномощава адвокат С. К. да го представлява по анхд № 17679/2015 г., с посочено възнаграждение в размер на 800 лв., платено в брой, с посочен предмет процесуално представителство и съдебна защита. Като доказателство по спора е представено и кнахд № 7529/2016 г. на Административен съд София град. В кориците на съдебното производство, образувано и водено пред Административен съд София град не се съдържа пълномощно, с което [фирма] упълномощава адвокат С. К. да изготви жалба до съда срещу наказателното постановление, съответно решението на Софийския районен съд, като същият му дължи определено възнаграждение, като включително е заплатил и разноските за възнаграждение за адвокат за процесуално представителство. В кориците по образуваното пред Административен съд София град дело не се съдържа пълномощно, с което [фирма] упълномощава адвокат С. К. за процесуално представителство, включително и да съдържа посочване на размер и заплатено възнаграждение за адвокат. В хода на съдебното производство пред Софийския районен съд от страна на ищеца в производството пред настоящата инстанция не е направено искане за присъждане на разноски. Към исковата молба, по която е образувано съдебното производство пред настоящата съдебна инстанция е представен договор за правна защита и съдействие № 564899 от 05.08.2016 г., сключен между [фирма] в качеството му на клиент и С. К. като адвокат, по силата на който клиентът упълномощава адвокат К. да го представлява и защитава в производството по обжалване на наказателно постановление № 17-4332-019449/04.10.2017 г., пред Административен съд София град.

Договореното възнаграждение съгласно т. 2 от договора е в размер на 900 лв., като съгласно договора същото е заплатено в брой. Представен е договор за правна защита и съдействие № 443370 от 30.09.2015 г., сключен между [фирма] в качеството му на клиент и С. К. като адвокат, по силата на който клиентът упълномощава адвокат К. да го представлява и защитава в производството по обжалване на наказателно постановление № 17-4332-019449/04.10.2017 г., пред Софийския районен съд. Договореното възнаграждение съгласно т. 2 от договора е в размер на 800 лв., като съгласно договора същото е заплатено в брой. Представен е договор за правна защита и съдействие от 25 септември 2016 г., сключен между [фирма] като клиент и адвокат С. К., с предмет оказване на правна защита и съдействие, изразяващи се в изготвяне на жалба до Софийския районен съд срещу наказателно постановление № 17/2015 г. Договореното възнаграждение е в размер на 400 лв., като договорът има значението на разписка за изплатената сума.

При съобразяване на установените по делото обстоятелства, исковата претенция се определя като допустима, но като частично основателна, като съдът съобразява мотивите, съдържащи се в тълкувателно решение № 1 от 15.03.2017 г. на Върховния административен съд.

Предявеният иск е по реда на чл. 203, ал. 1 от АПК, вр. чл. 1, ал. 2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, като претендираното обезщетение за вреди е в размер на 2100 лв. (главница), представляващо заплатено от лицето възнаграждение за адвокат и лихви от датата на подаване на исковата молба, за осъществена правна защита на лицето във връзка с обжалването на наказателно постановление № 17 от 11.09.2015 г., издадено от директора на дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ на [фирма] е била наложена имуществена санкция в размер на 7500 лв. за нарушение по чл. 117, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове, като наказателното постановление е било отменено с влязло в сила съдебно решение № 4421 от 09.06.2016 г. на Софийския районен съд, наказателно отделение, 99 състав, постановено по нахд № 17679/2015 г., оставено в сила с решение № 6668/01.11.2016 г., постановено по адм.д. № 7529/2016 г. на Административен съд София град. От приложеното и прието в това производство като доказателство по спора нахд № 17679/2015 г., Софийски районен съд, 99 състав, се установява, че по същото е приложено пълномощно, с което [фирма] упълномощава адвокат С. К. да го представлява по анхд № 17679/2015 г., с посочено възнаграждение в размер на 800 лв., платено в брой, с посочен предмет процесуално представителство и съдебна защита. Като доказателство по спора е представено и кнахд № 7529/2016 г. на Административен съд София град. В кориците на съдебното производство, образувано и водено пред Административен съд София град не се съдържа пълномощно, с което [фирма] упълномощава адвокат С. К. да изготви жалба до съда срещу наказателното постановление, като същият му дължи определено възнаграждение, като включително е заплатил и разноските за възнаграждение за адвокат за процесуално представителство пред Софийския районен съд. В хода на съдебното производство пред Софийския районен съд от страна на ищеца в производството пред настоящата инстанция не е направено искане за присъждане на разноски. Към исковата молба, по която е образувано съдебното производство пред настоящата съдебна инстанция е представен договор за правна защита и съдействие № 564899 от 05.08.2016 г., сключен между [фирма] в качеството му на клиент и С. К. като адвокат, по силата на който клиентът упълномощава адвокат К. да го представлява и защитава в производството по обжалване на наказателно постановление № 17-4332-019449/04.10.2017 г., пред Административен съд София град.

Договореното възнаграждение съгласно т. 2 от договора е в размер на 900 лв., като съгласно договора същото е заплатено в брой. Представен е договор за правна защита и съдействие № 443370 от 30.09.2015 г., сключен между [фирма] в качеството му на клиент и С. К. като адвокат, по силата на който клиентът упълномощава адвокат К. да го представлява и защитава в производството по обжалване на наказателно постановление № 17-4332-019449/04.10.2017 г., пред Софийския районен съд. Договореното възнаграждение съгласно т. 2 от договора е в размер на 800 лв., като съгласно договора същото е заплатено в брой. Представен е договор за правна защита и съдействие от 25 септември 2016 г., сключен между [фирма] като клиент и адвокат С. К., с предмет оказване на правна защита и съдействие, изразяващи се в изготвяне на жалба до Софийския районен съд срещу наказателно постановление № 17/2015 г. Договореното възнаграждение е в размер на 400 лв., като договорът има значението на разписка за изплатената сума. Приложимостта на чл. 203 от АПК предпоставя вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове,

действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Доколкото правната регламентация на посочените искове, включително и на предявения в чл. 203 от АПК е непълна, то и разпоредбата на чл. 203, ал. 2 от АПК предпоставя приложимост на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Съгласно чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Така регламентирана отговорността е пълна, защото е за всички претърпени вреди, които съгласно чл. 4 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди са в причинна връзка с незаконосъобразни актове, фактически действия или бездействия на длъжностни лица или административни органи при или по повод изпълнението на административна дейност. Във всички случаи, обаче реализирането на посочената отговорност съобразно чл. 204, ал. 1 от АПК предполага отмяната на административен акт по съответния ред. Във всички случаи също така освен наличието на вреди реализирането на отговорността на държавата предполага и изисква тези вреди да са причинени от отменения като незаконосъобразен административен акт.

Във всички случаи също така освен отмяната на съответния административен акт следва да е доказана вреда от отменения като незаконосъобразен административен акт и да е доказана причинна връзка между акта и настъпилите вредоносен резултат. Това е и първият въпрос, който подлежи на изследване в производството пред настоящата инстанция, както и разбира се въпроса относно обективното наличие изобщо на вреди. Отговорът на тези въпроси следва да бъде даден въз основа на установените фактически обстоятелства и приложимите правни разпоредби за съответните периоди от исковата претенция. Доказана е първата от предпоставки за реализиране на отговорността, а именно обстоятелството на отменен незаконосъобразен административен акт. По отношение на претенцията от 1300 лв. не са доказани, обаче другите две предпоставки, а именно на настъпили вреди и обстоятелството на наличието на причинна връзка между незаконосъобразния акт и настъпилите вреди. Разпоредбата на чл. 4 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди предвижда, че държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това дали са причинени виновно от длъжностното лице. На обезщетение подлежат действително настъпилите вреди, които са в пряка причинна връзка с отменения незаконосъобразен акт и са пряка и непосредствена последица от него. Действително, разносните, направени от физическото лице за адвокатско възнаграждение във връзка с обжалване на административния акт, който е отменен като незаконосъобразен са пряка и непосредствена последица от издадения незаконосъобразен акт и представляват имуществени щети по смисъла на чл. 4, връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Съобразно мотивите, съдържащи се в тълкувателно решение № 1 от 15 март 2017 г. на Върховния административен съд едно от условията на чл. 204, ал. 1 от АПК за допустимост на иска за реализиране на отговорността на държавата и общините за вреди по чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди е административният акт да е отменен по съответния ред, който е обжалван по административен и/или съдебен ред. Това обжалване, във всичките му фази, включително и чрез касация - за индивидуалните административни актове пред Върховния административен съд и за

наказателните постановления пред административните съдилища, не е задължително да бъде осъществено с помощта на адвокат, но както бе отбелязано по-горе, гражданинът изключително трудно, почти невъзможно би се справил със съдебното обжалване без неговата помощ.

В подкрепа на това становище е въведеното с чл. 284, ал. 2 от ГПК задължително приподписване на касационната жалба до Върховния касационен съд от адвокат. Следователно, след като едно от условията на АПК за образуване на производство по чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди е административният акт да е отменен по административен и/или съдебен ред и след като в тези производства гражданинът е ползвал адвокатска защита, защото не е могъл сам да се защити, то хонорара, платен на адвокат за осъществяване на тази защита не е нищо друго, освен имуществена вреда, която е в пряка причинна връзка с отменения като незаконосъобразен административен акт (в случая наказателно постановление) и е непосредствена последица от него, а не неприсъщ или луксозен разход. Неразделната взаимовръзка между издаденото наказателно постановление и потърсената от наказаното лице адвокатска защита е пряка и непосредствена, тъй като те се намират в отношение на обуславяща причина и следствие - гражданинът не би потърсил адвокатска помощ, ако срещу него не е издаден акт, увреждащ неговите законни права и интереси. Безспорно, потърсената адвокатска помощ и платения адвокатски хонорар е пряка и непосредствена последица от издаденото наказателно постановление, тъй като обжалването на този акт е законово регламентирано и е единствено средство за защита на лицето, което твърди, че не е виновно и че неговите права са накърнени неправомерно от административния орган. В процесния случай, обаче от събраните по делото доказателства се доказва единствено обстоятелството, че по време на съдебното производство пред Софийския районен съд са направени разноски за адвокат именно за осъществено процесуално представителство по нахд № 17679/2015 г., Софийски районен съд, 99 състав, като по същото е приложено пълномощно, с което [фирма] упълномощава адвокат С. К. да го представлява по анхд № 17679/2015 г., с посочено възнаграждение в размер на 800 лв., платено в брой, с посочен предмет процесуално представителство и съдебна защита. Както се посочи и по-горе в мотивите на това съдебно решение, в кориците на съдебното производство, образувано и водено пред Административен съд София град не се съдържа пълномощно, с което [фирма] упълномощава адвокат С. К. да изготви жалба до съда срещу наказателното постановление, като същият му дължи определено възнаграждение, като включително е заплатил и разноските за възнаграждение за адвокат в претендирания размер от 900 лв.

В кориците по образуваното пред Административен съд София град дело не се съдържа пълномощно, с което [фирма] упълномощава адвокат С. К. за процесуално представителство, включително и да съдържа посочване на размер и заплатено възнаграждение за адвокат. В хода на съдебното производство пред Софийския районен съд от страна на ищеца в производството пред настоящата инстанция не е направено искане за присъждане на разноски. Към исковата молба, по която е образувано съдебното производство пред настоящата съдебна инстанция е представен договор за правна защита и съдействие № 564899 от 05.08.2016 г., сключен между [фирма] в качеството му на клиент и С. К. като адвокат, по силата на който клиентът упълномощава адвокат К. да го

представява и защитава в производството по обжалване на наказателно постановление № 17-4332-019449/04.10.2017 г., пред Административен съд София град. Договореното възнаграждение съгласно т. 2 от договора е в размер на 900 лв., като съгласно договора същото е заплатено в брой. Представен е договор за правна защита и съдействие № 443370 от 30.09.2015 г., сключен между [фирма] в качеството му на клиент и С. К. като адвокат, по силата на който клиентът упълномощава адвокат К. да го представлява и защитава в производството по обжалване на наказателно постановление № 17-4332-019449/04.10.2017 г., пред Софийския районен съд. Договореното възнаграждение съгласно т. 2 от договора е в размер на 800 лв., като съгласно договора същото е заплатено в брой. Представен е договор за правна защита и съдействие от 25 септември 2016 г., сключен между [фирма] като клиент и адвокат С. К., с предмет оказване на правна защита и съдействие, изразяващи се в изготвяне на жалба до Софийския районен съд срещу наказателно постановление № 17/2015 г. Договореното възнаграждение е в размер на 400 лв., като договорът има значението на разписка за изплатената сума. Този договор е представен за първи път в производството пред тази съдебна инстанция. Посочените два договора са представени за първи път в производството пред тази съдебна инстанция, същите не са били представени в посочените други съдебни производства, като в тези производства не е и направено искане за присъждане на разноски. Изводите си съдят съобразява обстоятелството, че за реализирането на отговорността по чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди е необходимо по несъмнен начин доказването на настъпилата вреда.

Подобно доказване в това съдебно производство не беше осъществено, доколкото от събраните по делото доказателства не се доказва заплащането на възнаграждение за адвокат по представения договор за правна защита и съдействие № 564899 от 05.08.2016 г., сключен между [фирма] в качеството му на клиент и С. К. като адвокат, по силата на който клиентът упълномощава адвокат К. да го представлява и защитава в производството по обжалване на наказателно постановление № 17-4332-019449/04.10.2017 г. пред Административен съд София град, както и по договор и по договор за правна защита и съдействие от 25 септември 2016 г., сключен между [фирма] като клиент и адвокат С. К., с предмет оказване на правна защита и съдействие, изразяващи се в изготвяне на жалба до Софийския районен съд срещу наказателно постановление № 17/2015 г., с посочено договорено възнаграждение в размер на 400 лв. Както и се посочи в мотивите на това съдебно решение, посочените договори са представени за първи път в производството пред тази съдебна инстанция, не са представени нито в производството пред Софийския районен съд, нито в производството пред Административен съд София град.

При съобразяване на така посочените обстоятелства, исковата претенция се определя като основателна в частта ѝ на размера от 800 лв., и като

неоснователна за останалата част, до разликата от 2100 лв.

Искане за присъждане на разноски е направено от ищеца по спора, в размер на 300 лв., представляващо възнаграждение за адвокат и 50 лв. внесена държавна такса за образуване на съдебното производство. Съдът съобразява обстоятелството, че внесената държавна такса е в размер на 25 лв. Съгласно чл. 10, ал. 3 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат или юрисконсулт, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част на иска, като на ищеца следва да се присъди възнаграждение за адвокат в размер а 114, 28 лв. При съобразяване на това обстоятелство на ищеца следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 25 лв., представляващи внесена държавна такса.

Искане за присъждане на възнаграждение за юрисконсулт е направено от ответника по спора, което следва да бъде уважено, като на ответника следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100 лв.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи, съдът

РЕШИ

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на [фирма] обезщетение за вреди в размер на 800 лв. (главница), заедно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното заплащане на претендираното обезщетение, представляващо заплатено от [фирма] възнаграждение за адвокат в размер на 800 лв., за осъществена правна защита на лицето по договор за правна защита и съдействие № 443370 от 30.09.2015 г., сключен между [фирма] и адвокат С. К., като отхвърля исковата претенция за останалата част, а именно за разликата до 2100 лв.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Агенция „Митници“ направените по делото разноски в размер на 100 лв.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на [фирма] възнаграждение за адвокат в размер на 114, 28 лв., както и внесената държавна такса в размер на 25 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: